

бѣхъ всичкитѣ членове на меджлиса и ефендетата и духовенството; никой не си отвори устата, защото никой не попитаха: значи, че всички сж съгласни. Даже и консулитѣ, съ капитулациитѣ и съ правото на надворъ, блюстителитѣ на Парижскій трактатъ, храняха дълбоко мълчание; потрѣбнаха само тѣхнитѣ канцеларисти, защото между тѣхъ имаше Българи Драгоманитѣ, по-голѣмата частъ Поляци, си поподсукаха мустацитѣ. Като католицитѣ се боряха съ панславизма и съ панортодоксията.

Великѣй паша самичакъ продикува донесението, което немедленно трѣбваше да се испрати отъ мѣстото на събитieto. Въ донесението се казваше какъ многочисленни чети нападнали санджака, какъ каймакамина изловилъ всичкитѣ подозрителни людие, а кавалерията изклала и истрѣбила четитѣ; какъ запрѣтили на народа да се залавя за оружие, за да прѣдвардятъ вътрѣшнитѣ смутове; съ каква вѣрностъ се отличавали вассалнитѣ Румъжии и кѣво залѣганіе показва княза господарь. Пашата не забравя да спомене за съдѣйствието на консулитѣ на дружествениитѣ държави. Всичкото бѣше така устроено и гласисано шого и вѣлка да бѣде ситъ и овцата да си остане цѣла, и да си испатятъ само убѣсеницитѣ — Българи. Пашата удостовѣряваше, че е нанесена побѣда велика, нечувана и допасае че десетъ хиляди мятежници стинили въ горитѣ съ Хаджи Димитръ; но че гражданскитѣ и военнитѣ власти отъ двата вилаета сж извѣстени за това и че нито единъ бунтовникъ нѣма да избѣга живъ.

Така като се распорѣди пашата, се распрости съ всички, всичкитѣ поблагодари, качи се въ купето и заобиколи всичкитѣ бѣсилки на които висяха Българитѣ, а послѣ трѣгнаха по пътя за Русчукъ.

Драгоманитѣ (ше тукъ написаха статии за всичкитѣ европейски и неевропейски вѣстници, даже извѣстиха орденъ *Воскресение изъ мъртви**) въ Римъ и самѣй Папа, че пашата дейде, видѣ и побѣди, изведнѣжъ унищожи панславизма и панортодоксията, и вѣчва имъ память.

*) Орденъ основанъ въ Римъ отъ полскитѣ емигранти слѣдъ послѣдното възстание.